

Sygn. akt I Co 83/13

POSTANOWIENIE

Dnia 01 sierpnia 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Rafał Cieszyński

Protokolant Ewelina Kiałka

po rozpoznaniu na rozprawie 01 sierpnia 2013 roku we Wrocławiu

w sprawie z wniosku (...) z siedzibą w W.

przy udziale dłużników J. P. i G. G.

o ponowne wydanie tytułu wykonawczego zamiast utraconego

postanawia: wydać wierzycielowi (...) z siedzibą w W. tytuł wykonawczy, w zamian za utracony, poprzez ponowne nadanie klauzuli wykonalności prawomocnemu nakazowi zapłaty w postępowaniu nakazowym wydanemu przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu 08 grudnia 2003 roku sygnatura akt I Nc 990/03.

Sygn. akt I Co 83/13

UZASADNIENIE

Wierzyciel (...) w W. wniosła o ponowne wydanie w zamian za utracony tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty z 08 grudnia 2003 r., wydanego przez Sąd Okręgowy I Wydział Cywilny w sprawie I Nc 990/03, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności.

Uzasadniając wniosek wierzyciel podał, że nakaz zapłaty wraz z klauzulą wykonalności miał zostać doręczony 13 lutego 2004 r. radcy prawnej E. P.. Obecnie tytuł ten powinien znajdować się w Archiwum Zakładowym Oddziału Terenowego (...) we W., jednakże nie został on w jego zasobach odnaleziony. Powyższe, w ocenie wnioskodawcy, uprawdopodobnia jego utratę, a wniosek czyni uzasadnionym.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

13 lutego 2004 r. wierzyciel, reprezentowany przez pełnomocnika radcę prawną E. P., otrzymał tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z 08 grudnia 2003 r. wydanego przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział I Cywilny sygn. akt I Nc 990/03, zaopatrzonego 11 lutego 2004 r. w klauzulę wykonalności.

(dowód: nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym wraz z klauzulą wykonalności k. 25 akt I Nc 990/03;

zwrotne potwierdzenie odbioru k. 34 akt I Nc 990/03)

Wobec spisane z dłużnikami porozumienia należność stwierdzona tytułem nie została skierowana do egzekucji. Tytuł wykonawczy winien znajdować się w Archiwum Zakładowym Oddziału Terenowego we W., gdzie nie został odnaleziony. Przeszukano także wszystkie dokumenty w Oddziale wierzyciela, nie natrafiając na tytuł wykonawczy ze sprawy I Nc 990/03.

(dowód: pismo z 15 stycznia 2013 r. k. 4;

pismo z 28 stycznia 2013 r. k. 5;

zeznania świadka E. P. elektroniczny protokół rozprawy z 21 maja 2013 r. od 00:05:57 do 00:10:25;

zeznania świadka K. D. elektroniczny protokół rozprawy z 01 sierpnia 2013 r. od 00:03:11 do 00:04:30)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W myśl regulacji zawartej w art. 794 k.p.c. ponowne wydanie tytułu wykonawczego zamiast utraconego może nastąpić jedynie na mocy postanowienia sądu wydanego po przeprowadzeniu rozprawy. Na ponownie wydanym tytule wykonawczym czyni się wzmiankę o wydaniu go zamiast tytułu pierwotnego. W postępowaniu tym sąd ogranicza badanie do faktu utraty tytułu wykonawczego.

Zdanie trzecie art. 794 k.p.c. wytycza granice kognicji sądu, dlatego zaaprobować należy stanowisko judykatury, że w tym postępowaniu sąd nie może (ponownie) badać, czy zachodzą przesłanki do nadania tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności (postanowienie Sądu Najwyższego z 23 czerwca 1966 r., sygn. akt I PZ 28/66, OSNC 1967, nr 2, poz. 32). Kognicja sądu nie obejmuje także materialnoprawnych zdarzeń (np. przedawnienie roszczenia), które mogą mieć wpływ na istnienie i zakres odpowiedzialności dłużnika (między innymi postanowienie Sądu Najwyższego z 05 maja 1975 r., I CZ 39/67, OSP 1968, z. 6, poz. 119).

Warunkiem uzasadniającym ponowne wydanie tytułu wykonawczego jest wykazanie przez uwiarygodnienie utraty, wbrew woli wierzyciela, posiadanego tytułu wykonawczego.

Utrata tytułu może nastąpić na przykład przez zniszczenie tytułu wykonawczego przez dłużnika lub osobę trzecią, nieświadome zniszczenie przez samego wierzyciela, uszkodzenie tytułu, które spowodowało, że przestał on być dokumentem, kradzież tytułu wykonawczego przez dłużnika. Za utratę tytułu wykonawczego należy uznać zaginięcie go na poczcie, zagubienie akt komorniczych razem z tytułem wykonawczym, itp.

Niekwestionowane jest stanowisko (między innymi A. M., E. W.), iż wierzyciel nie może domagać się ponownego wydania tytułu wykonawczego, którego wyzbył się dobrowolnie.

Co do sposobu wykazania przez wierzyciela utraty tytułu wykonawczego art. 794 k.p.c. nie zawiera żadnych ograniczeń dowodowych. Nie nakłada na wierzyciela obowiązku przedłożenia dokumentu stwierdzającego utratę tytułu, co pozwala wnioskować, że fakt utraty może być wykazany również zeznaniami świadków.

W piśmiennictwie oraz judykaturze dominuje ugruntowane stanowisko, że wystarczy, aby wierzyciel uwiarygodnił (lub uprawdopodobnił) fakt utraty tytułu egzekucyjnego.

W tym miejscu przytoczyć można nietracący na aktualności pogląd Sądu Najwyższego wyrażony między innymi w postanowieniu z 16 czerwca 1967 r. (sygn. akt I PZ 30/67, LEX numer 6179), że wierzyciel nie musi przeprowadzić „pełnego” dowodu, że wydany mu tytuł wykonawczy utracił, dowód taki bowiem jako dotyczący w zasadzie okoliczności negatywnej (nieposiadania tytułu) może być częstokroć nader trudny do przeprowadzenia. Do wydania ponownego tytułu wykonawczego na podstawie art. 794 k.p.c. wystarczy uwiarygodnienie przez wierzyciela, że utracił wydany mu tytuł wykonawczy. Kwestia zaś, czy przytoczone we wniosku wierzyciela okoliczności utraty tytułu są wiarygodne – podlega kontroli Sądu, który ocenia tę kwestię po przeprowadzeniu rozprawy (art. 794 k.p.c.).

W tym miejscu zaznaczenia wymaga, na co zwrócił uwagę Sąd Najwyższy w postanowieniu z 11 czerwca 1973 r. (sygn. akt I CZ 22/73, LEX numer 7270), że dowód utraty tytułu wykonawczego, stanowiącej podstawę wniosku o ponowne jego wydanie, spoczywa na wierzycielu, z tego bowiem faktu wierzyciel wywodzi swe uprawnienie do ponownego uzyskania, w zamian utraconego, tytułu wykonawczego (art. 6 k.c.). Samo tylko powołanie się wierzyciela na fakt utraty tytułu wykonawczego jest niewystarczające (art. 794 k.p.c.).

Aprobując i podzielając w pełni powyższe stanowisko, w okolicznościach rozpatrywanej sprawy w ocenie Sądu wierzyciel w dostateczny sposób wykazał fakt utraty posiadanego tytułu. Jak wynikało w szczególności z zeznań świadka pracownika wierzyciela K. D., zatrudnionej na stanowisku głównego specjalisty w sekcji windykacji należności, tytuł wobec braku czynności windykacyjnych zaraz po jego uzyskaniu, winien, zgodnie z obowiązującą u wierzyciela pragmatyką, znajdować się w Archiwum Zakładowym Oddziału Terenowego wierzyciela. Przeprowadzona kwerenda nie ujawniła tego dokumentu [k. 5]. Również dalsze czynności poszukiwawcze, polegające na przeglądnięciu wszystkich dokumentów, nie doprowadziły do odnalezienia tego tytułu. Jednocześnie jak wynika z zeznań świadka E. P., która w czasie uzyskania tytułu, wykonywała czynności windykacyjne dla wierzyciela, zgodnie z łączącą strony umową, była zobowiązana do niewynoszenia poza siedzibę Oddziału wierzyciela dokumentów.

Reasumując, w ocenie Sądu, wierzyciel wykazał fakt utraty tytułu wykonawczego, o ponowne wydanie którego wniósł w zamian za utracony.

Mając na względzie powyższe, na mocy powołanego przepisu, orzeczono jak w sentencji postanowienia.

zarządzenie:

1. odnotować;
2. odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi dłużniczki;
3. kalendarz 7 dni;
4. po prawomocności wyłączyć akta I Nc 990/03.

09 sierpnia 2013 r.